

12 octombrie – 18 octombrie

Chemarea lui Dumnezeu

Textul de memorat: „*Binecuvântat să fie Domnul Dumnezeuul părinților noștri, care a pregătit inima împăratului ca să slăvească astfel Casa Domnului la Ierusalim*” (Ezra 7:27)

Îl cheamă Dumnezeu pe fiecare om la o lucrare anume? Există criterii care îi califică pe unii mai mult decât pe alții pentru o lucrare anume? Sunt aceste criterii văzute de oameni altfel decât le vede Dumnezeu? Probabil că majoritatea am răspunde da, în special la ultimele două întrebări. Există momente când Dumnezeu ne pregătește, prin educație sau prin experiențe, pentru o lucrare specifică; alteori, El ne alege să slujim doar pentru că suntem dispuși și smeriți. Nu este întotdeauna ușor să afli chemarea lui Dumnezeu în viața ta. Totuși Biblia este plină de relatări despre oameni pe care Dumnezeu i-a ales pentru o misiune specifică.

Ezra și Neemia au fost chemați de Dumnezeu la o lucrare anume: să reconstruiască ce era ruinat. Totuși, în acest caz, reconstruirea implica mai multe obiective. Ei trebuiau să-i aducă pe israeliți la Ierusalim și să reconstruiască templul și cetatea. În același timp, trebuiau să-i învețe despre Dumnezeu și, mai presus de orice, să îi conducă înapoi la o relație adevărată cu El și la devotament. A fost într-adevăr o chemare importantă din partea lui Dumnezeu.

Duminică, 13 octombrie – Chemarea lui Ezra și a lui Neemia

Am putea afirma că Ezra a fost ales din mai multe motive: (1) era dornic să meargă, (2) era un lider și (3) era un cărturar și un învățător iscusit. Mai putem descoperi și alte motive. Dar există un verset care probabil că arată cel mai bine motivul pentru care Ezra a primit această lucrare.

1. Ce ni se spune despre Ezra? Cum înțelegem aceasta? Ezra 7:10

Termenul din ebraică pentru „pregătit” sau „a pune” este *kun*. Cuvântul poate fi tradus prin „pregătit, pus pe fapte mari, hotărât, a stabilit cu fermitate, a fi ferm sau sigur”. Astfel, sensul acestei afirmații pare a fi acela că Ezra a luat hotărârea în inima lui, sau a stabilit în inima lui, să îl caute pe Domnul.

Ajuns la Ierusalim, Ezra a demonstrat ce înseamnă să fii dedicat lui Dumnezeu și el i-a învățat pe oameni Cuvântul Domnului în Ierusalim timp de treisprezece ani. Poate lui i se părea că nu a realizat mare lucru în acest timp, dar, după ce zidurile au fost terminate, oamenii s-au strâns nu pentru că cineva i-ar fi obligat, ci pentru că își doriseră acest lucru. Cuvântul lui Dumnezeu pe care îl auziseră de la Ezra prinsese rădăcini.

2. De ce a fost ales Neemia? Neemia 1:1-11

Inima lui Neemia era cu totul devotată pentru Dumnezeu și pentru popor. El a fost tulburat când a auzit că lucrarea din Ierusalim încetase. Neemia era pasionat pentru această cauză și, la fel ca Ezra, s-a oferit voluntar pentru această lucrare. Dumnezeu a răspuns rugăciunilor și dorințelor lor. Uneori avem impresia că o lucrare care ne face plăcere sigur nu vine de la Dumnezeu, deoarece El ne va da doar misiuni dificile pe care nu ne-am dori să le îndeplinim. Dar, dacă umblăm cu Domnul, dorința de a face ceva ce ne place este adesea de la El, fiindcă Lui Îi place ca noi să avem pasiune pentru ceea ce facem pentru El.

Cum ai experimentat realitatea că Dumnezeu te cheamă să faci pentru El ceva către care te simți atras?

Luni, 14 octombrie – Sincronizare profetică

Mai întâi am văzut cum Dumnezeu i-a chemat pe Zorobabel (cca 538 î.Hr.) și pe Ezra (457 î.Hr.) la niște lucrări deosebite. Apoi am studiat despre chemarea lui Dumnezeu pentru Neemia (444 î.Hr.). Trebuie să ne dăm seama că aceste chemări au fost făcute în armonie cu preștiința lui Dumnezeu. De exemplu, Zorobabel a fost impresionat de Dumnezeu să facă o lucrare specială ca răspuns la încheierea celor șaptezeci de ani de robie profetizați de Ieremia.

3. Ezra a fost chemat în același an în care împăratul Artaxerxes a dat o poruncă importantă. Ce semnificație profetică are acest an? Daniel 9:24-27

În Daniel 9:25 citim că „de la darea poruncii pentru zidirea din nou a Ierusalimului până la Unsul (Mesia), la Cărmuitorul, vor trece șapte săptămâni; apoi timp de șazeci și două de săptămâni...”. Ultima săptămână din această profeție este menționată în versetul 27. O săptămână are șapte zile, deci o săptămână profetică are șapte ani (Numeri 14:34; Ezechiel 4:5,6). Această profeție vorbește despre șaptezeci de săptămâni, adică patru sute nouăzeci de ani. Însă care este data de început a profeției despre șaptezeci de săptămâni? Versetul spune: „De la darea poruncii pentru zidirea din nou a Ierusalimului...”

Pentru restaurarea poporului iudeu, au fost date în total trei porunci, de către trei împărați: Cyrus, Darius și Artaxerxes. Totuși doar porunca lui Artaxerxes include o preocupare specială pentru cetatea Ierusalim și doar în aceasta I s-a dat slavă lui Dumnezeu pentru intervenția Sa (Ezra 7:27,28).

Socotim începutul profeției de șaptezeci de săptămâni în anul 457 î.Hr., al șaptelea an al domniei împăratului Artaxerxes I, conform cu Ezra 7:7-26. În plus, deoarece anul 457 î.Hr. este și anul de început al profeției despre cele două mii trei sute de seri și dimineți din Daniel 8:14, această poruncă este punctul de început al acestor două profeții. Cele șaptezeci de săptămâni se încheie în anul 34 d.Hr., atunci când predicarea Evangheliei a fost extinsă și a ajuns la neamuri (moment marcat și de persecutarea bisericii primare și de martirajul lui Ștefan). Mijlocul ultimei săptămâni ar fi anul 31 d.Hr., anul în care Isus a fost răstignit pe cruce.

Recitește profeția din Daniel 9:24,27. Ce ne descoperă ea, cu o acuratețe uimitoare, despre lucrarea Domnului Isus? Cum ne ajută să ne întărim în credință?

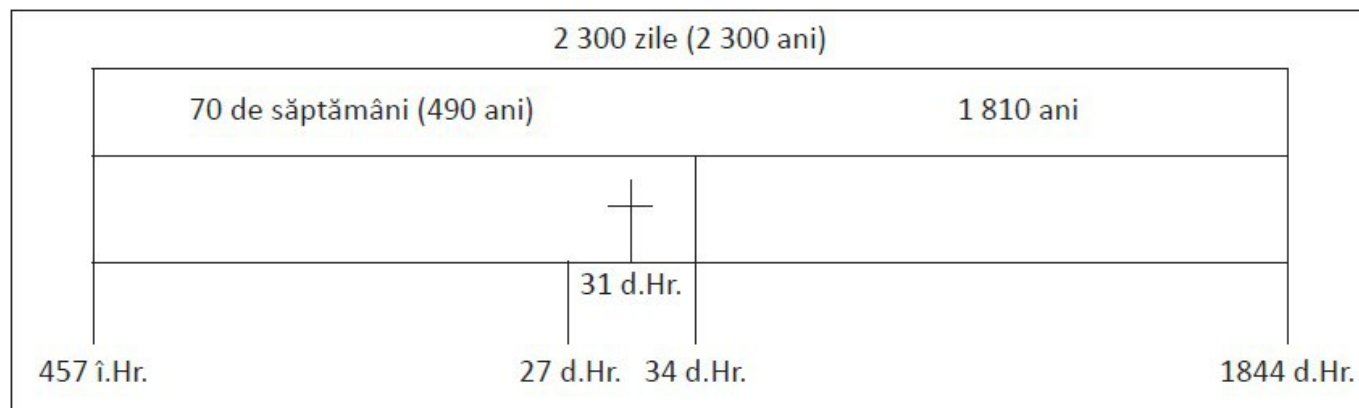
Marti, 15 octombrie – Două perioade profetice importante

Termenul „hotărâte” din Daniel 9:24: „șaptezeci de săptămâni au fost hotărâte” înseamnă literal: „puse deoparte”. Deși nu mai este folosit în alt loc în Biblie, termenul tradus prin „hotărâte” apare în literatura ebraică și înseamnă „a pune deoparte” din ceva mai lung. Deoarece Daniel 8 ne prezintă profeția despre două mii trei sute de seri și dimineți, al cărei punct de începere nu este menționat în Daniel 8, putem deduce logic că atunci când capitolul următor (Daniel 9) ne vorbește despre patru sute nouăzeci de ani „hotărâți” sau „puși deoparte”, ei nu pot fi „puși deoparte” decât din cei două mii trei sute de ani profetici menționați în capitolul anterior.

4. Ce parte a vedeniei lui Daniel nu a fost explicată? Daniel 8:14,16,26,27

Există multe motive pentru care profeția despre cele șaptezeci de săptămâni din Daniel 9:24-27 și despre cele două mii trei sute de seri și dimineți din Daniel 8:14 sunt puse împreună: (1) ambele sunt profeții despre timp; (2) terminologia specifică „vedenie” și „înțelegere” le leagă (Daniel 8:26,27 și 9:23); (3) interpretarea ambelor profeții a fost dată de îngerul Gabriel (Daniel 8:16 și 9:21); (4) singura parte a vedeniei care nu este explicată în Daniel 8 este vedenia despre cele două mii trei sute de seri și dimineți (uneori traduse ca „zile”) din Daniel 8:14; (5) capitolul 8 conține vedenia și apoi interpretarea parțială a acesteia, în timp ce capitolul 9 include doar interpretarea, aici interpretarea singurei părți neexplicate în Daniel 8, profeția despre două mii trei sute de seri și dimineți (vers. 14), singura parte a vedeniei pe care Daniel nu a înțeles-o (vers. 27).

momentul de începere a acestui timp profetic care are de-a face cu aspecte cruciale ale lucrării lui Hristos pentru noi.

Miercuri, 16 octombrie – Alegerea făcută de Dumnezeu

Se vorbește foarte mult despre modul în care Dumnezeu ne alege pentru o lucrare. Mulți au păreri diferite despre ce înseamnă această alegere. Ce ne spune Biblia despre chemarea noastră?

5. Ce ne cheamă Dumnezeu să facem? Pentru ce ne-a ales El? Romani 8:28,29

Acest pasaj ne spune foarte clar că Dumnezeu i-a hotărât dinainte pe oameni să fie după chipul și asemănarea Fiului Său. Nu ne spune că Dumnezeu ne-a predestinat să fim mântuiți sau condamnați și că noi nu am avea dreptul de a alege. Cu alte cuvinte, această alegere este în vederea transformării noastre. Noi trebuie să fim schimbați ca să reflectăm chipul Fiului lui Dumnezeu. Această transformare ne este făgăduită în versetul următor (30), unde Pavel afirmă că, pe cei pe care îi cheamă, Dumnezeu îi face și neprihăniți și îi proslăvește (sfînțește). Noi nu suntem lăsați să ne transformăm singuri, ci Dumnezeu făgăduiește să facă această transformare prin puterea Sa.

6. Ce alegere sau chemare din partea lui Dumnezeu este descrisă în Romani 9?

Aici Pavel vorbește despre alegerea lui Dumnezeu pentru o lucrare specifică. Israelii au fost aleși să ducă Vestea Bună despre Dumnezeu întregii lumi. Fraza „pe Iacov l-am iubit, iar pe Esau l-am urât” (Romani 9:13) este adesea înțeleasă greșit, că Dumnezeu l-ar fi iubit doar pe unul dintre cei doi frați. Totuși aici Pavel spune că Iacov a fost ales, iar Esau nu. Pentru ce a fost ales Iacov? Să fie tatăl națiunii Israel. Vedem că există două feluri de alegere din partea lui Dumnezeu. În primul rând, Dumnezeu ne alege pe fiecare dintre noi pentru mântuire și dorește să fim transformați după chipul lui Isus. În al doilea rând, El alege anumiți oameni pentru misiuni anumite.

Ce sentimente ai știind că ai fost ales mai dinainte pentru mântuire?

Joi, 17 octombrie – Responsabilitatea noastră

Când suntem chemați de Dumnezeu, avem totuși libertatea de a accepta sau a respinge chemarea Sa, la fel cum avem libertatea de a accepta sau a respinge mântuirea pe care El le-o oferă tuturor. Poate că El ne pune în anumite poziții, dar noi putem alege să nu urmăm îndemnul Sale. El dorește ca noi să facem anumite lucruri pentru El, la fel cum ne cheamă să fim asemenea Lui. Când Dumnezeu ne alege pentru o anumită lucrare, această alegere face parte din planul Său pentru mântuirea noastră. Făcând ceea ce El ne cheamă să facem, noi descoperim în viața noastră realitatea mântuirii pe care El ne-a dat-o.

Saul a fost ales să fie împărat. Din nefericire, el nu și-a predat niciodată pe deplin inima lui Dumnezeu, în ciuda poziției și a misiunii încredințate. Doar pentru că cineva este chemat de Dumnezeu la o lucrare anume pentru El nu înseamnă că acea persoană îl va accepta pe Dumnezeu. Liberul-arbitru rămâne factorul determinant și, dacă noi nu ne lăsăm călăuziți de Dumnezeu, putem pierde totul.

7. Ce ne învață următoarele pasaje despre ce se întâmplă când Domnul cheamă pe cineva la o lucrare? Exodul 3:4,10-12,20; 4:1,11,12,27-31

Răspunsul nostru poate fi ca răspunsul lui Ezra și Neemia, care au mers înainte fără să pună întrebări, sau putem fi asemenea lui Moise, care a avut obiecții și scuze. Într-un final și Moise a mers, dar nu fără a încerca să scape mai întâi. El s-a opus, spunând că nu este suficient de bun, un nimeni care nu avea o poziție importantă. Cum să-l asculte Faraon pe el? Moise se temea că poporul evreu ar fi putut să nu îl creadă sau să nu îl asculte și lucrarea lui ar fi fost în zadar. Mai mult, el s-a plâns că nu era calificat și că nu avea aptitudinile necesare - „eu nu sunt un om cu vorbirea ușoară” (Exodul 4:10). Într-un final, a cerut în mod deschis ca Dumnezeu să trimită pe altcineva. Și totuși, când citim despre Moise, vedem ce lider puternic, deși cu greșeli, a devenit Moise. El a îndeplinit cu credincioșie lucrarea la care l-a chemat Dumnezeu.

Ce scuze găsim noi adesea, care ne împiedică să facem lucrurile pe care știm că Dumnezeu dorește să le facem?

Vineri, 18 octombrie – Un gând de încheiere

„Timpul venirii lui Hristos, ungerea Lui prin Duhul Sfânt, moartea Lui și vestirea Evangheliei la neamuri erau arătate cu precizie. Iudeii avuseseră privilegiul de a înțelege aceste profeții și a le recunoaște împlinirea în lucrarea lui Isus. Hristos a stăruit ca ucenicii Lui să înțeleagă însemnătatea studiului profețiilor. Referindu-Se la profeția dată lui Daniel cu privire la timpul lor, El le-a zis: «Cine citește să înțeleagă» (Matei 24:15). După înviere, El le-a explicat ucenicilor din toți profeții «ce era cu privire la El» (Luca 24:27). Mântuitorul vorbea prin toți profeții. «Duhul lui Hristos care era în ei ... vestea mai dinainte patimile lui Hristos și slava de care aveau să fie urmate» (1 Petru 1:11).” - Ellen G. White, *Hristos, Lumina lumii*, p. 234

Studiu suplimentar: Citește cu atenție în *Profeți și regi*, Capitolul 58 „[Venirea unui Răscumpărător](#)”, despre profeția celor șaptezeci de săptămâni și împlinirea lor istorică.

STUDIU LA RÂND – BIBLIA ȘI CARTEA EVANGHELIZARE

Biblia: 1 Cronici 20-26

1. Cine și de ce nu a inclus în numărătoare semințiile lui Levi și Beniamin?
2. Cui a poruncit David să-și pună inima și sufletul să caute pe Domnul?
3. Cine proceea (acompaniindu-se) cu harpa?
4. Cine păzea toate visticierile lucrurilor sfinte?

Evanghelizare, Secțiunea 4 – subcapitolul „[Locul de desfășurare a evanghelizării](#)”

5. Ce a sugerat Ellen G. White cu privire la sălile publice foarte populare?